

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica întâi după Rusalii - a Tuturor Sfinților

Miercuri, 29 iunie: **Sf. Ap. Petru și Pavel**

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, cunoscut în popor și sub denumirea de Postul Sampetrului, a fost rânduit de Biserică în cinstea celor doi apostoli și în amintirea obiceiului lor de a posti înainte de a întreprinde acte mai importante (Fapte 13,2 și 14,23). Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel era numit în vechime Postul Cincizecimii, datorită darurilor Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli.

Anul acesta, postul durează doar două zile, 27 și 28 iunie, oferind astfel un prilej tuturor creștinilor de a se putea spovedi și împărtăși.

Programul primirii Sfintelor Taine la Biserica noastră îl puteți consulta în ultima pagină.

Vă dorim post ușor și cu mult folos duhovnicesc!

Evangelhia Duminicii întâi după Rusalii

Ev. Matei 10,32-33; 37-38; 19, 27-30

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: pentru cel care va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri. Iar de cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.

Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult, decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult, decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine nu-și va lua crucea sa și nu va veni după Mine, acela nu este vrednic de Mine.

Atunci, răspunzând, Petru a zis către Dânsul: iată noi am lăsat toate și am urmat Ție; oare, ce vom avea noi? Iar Iisus a zis către ei: adevărat vă spun vouă că voi, cei care M-ați urmat pe Mine, la nașterea din nou a lumii, când va ședea Fiul Omului pe scaunul slavei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Și oricine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau feciori, sau țărini pentru numele Meu, însutit va lua înapoi și viața veșnică va moșteni. Dar mulți din cei dintâi vor fi pe urmă, și din cei de pe urmă vor fi întâi.

IN MEMORIAM: Prof. Cătălin Ovidiu Pop

„Cătălin Pop a fost un dar al lui Dumnezeu pentru cei ce l-am cunoscut“

Profesorul Cătălin-Ovidiu Pop a cântat imnele liturgice la Biserica Toma Cozma, timp de 18 ani, fiind implicat cu multă disponibilitate și efort personal și în alte proiecte artistice și sociale precum concertele corale aniversare, concertele de Crăciun, Programe artistice cu orchestra "Hora" și Ansamblul "Rapsodia" în Parcul parohiei, Sărbătorile Hramului parohiei etc.

Profesor excepțional, Ovidiu-Cătălin Pop s-a făcut remarcat încă din timpul liceului, în orchestra maestrului Constantin Dolniceanu, unde pasiunea și perseverența sa deosebită pentru folclor l-au evidențiat prin rafinament și eleganță în toate momentele ce îl vizau ca membru al orchestrei sau solist. Colaborarea cu Palatul Copiilor a continuat și în perioada studiilor universitare, perioadă în care a devenit membru important al formației corale "Cantores Amicitiae", coordonat de Prof. univ. Dr. Nicolae Gîscă, în cadrul Universității de Arte "George Enescu".

La scurt timp după absolvirea studiilor universitare, a preluat conducerea orchestrei "Hora" de la mentorul său, Constantin Dolniceanu. Au urmat peste 20 de ani de glorie și succes alături de bunul său prieten Ștefan Neagu cu care a înființat Ansamblul "Rapsodia", ansamblu care a scris istorie pe toate scenele lumii, devenind o adevărată carte de vizită a folclorului românesc. Tot atunci lua ființă Festivalul

internațional de folclor "Cătălina" care avea să devină cel mai important festival de profil din Estul Europei.

"Fericirea adevărată e mai presus de tot ceea ce pot oferi cele materiale.. Fericirea „care nu se va lua”, fericirea cea netrecătoare, te transpune într-un alt plan existențial. De aceea, este destul de greu să faci un om fericit în această lume, dar sunt oameni care reușesc. Și unul dintre ei a fost Cătălin-Ovidiu Pop, profesorul nostru drag, coristul Bisericii Toma Cozma, un om foarte atașat de arta muzicii, cultă, folclorică sau bisericească. S-a remarcat ca un mare iubitor de frumos, al frumosului nostru românesc, pe care l-a promovat în mod constant în viața și în comportamentul copiilor noștri.

Pasiunea lui pentru muzica corală bisericească a însuflețit constant corul bisericii noastre, propunând mereu noutate și varietate în repertoriul coral. Cu îndreptățire, pot spune că Maestrul Cătălin Pop a fost un dar al lui Dumnezeu pentru toți cei ce l-am cunoscut..

Am admirat devotamentul lui față de familie, fiind un tată desăvârșit, foarte preocupat de copiii săi, un soț răbdător și iubitor. A fost un om care știa să atragă între bucuriile familiei și pe cei din jur. Mulți dintre noi am pășit pragul casei sale și păstrăm amintiri frumoase ale unor momente de dăruire sufletească" - a spus părintele Mihai Mărgineanu, în necrologul rostit la slujba înmormântării.

Au consemnat Constantin Ciofu și Vasilica Onofrei

Evanghelia la Sfinții Apostoli Petru și Pavel – Comentarii patristice

(Mt. 16, 13) *Și venind Iisus în părțile Cezareii lui Filip, îi întreba pe ucenicii Săi, zicând: Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?*

De ce menționează Evanghelistul pe Filip, întemeietorul cetății? O face pentru că mai exista o cetate cu numele de Cezarea, Cezarea Stratonis (de fapt mai mult de două cetăți purtau numele de Cezarea – n.tr). Hristos nu merge în aceasta, ci departe de Iudeea, pentru ca, fiind eliberați de orice frică, ucenicii Săi să vorbească cu curaj ceea ce gândesc. **(Sfântul Ioan Gură de Aur)**

Cezarea lui Filip se află în afara Iudeii, în patria neamurilor. Oare de ce n-a încercat Iisus pe ucenicii săi între hotarele Iudeii? Oare de ce a trebuit să meargă atât de departe în Nord, în pământul neamurilor? Dar cum lipsa noastră de importanță (neamuri fiind) lucrează împotriva noastră, El i-a întrebat pe ucenici în pământul neamurilor. Rezultatul a fost veșnică și adevărată credință a Sfântului Apostol Petru, nedescoperită de trup și sânge, ci de Tatăl cel din ceruri, căci prin credință, neamurile vor ajunge mai degrabă la cunoștința Fiului lui Dumnezeu decât evreii. Acestea s-au petrecut în cetatea Cezareii, unde Corneliu, care era printre cei mai de seamă oameni dintre neamuri, a crezut, împreună cu familia sa, în ceea ce le propovăduise Sfântul Apostol Petru. Domnul n-a vrut să-i întrebe în Iudeea, acolo unde evreii nu credeau că El este Fiul lui Dumnezeu, văzându-L doar ca pe fiul lui Iosif. **(Epifanie Latinul)**

Iisus adresează această întrebare ca să afle ce se credea despre El printre evrei. Dar mai întreabă și pentru ca noi să învățăm cum să întrebăm pe oameni ceea ce se spune despre El, și dacă răspunsul este unul rău, să ștergem pricina, iar dacă e de bine, să îl înmulțim. Hristos a spus despre Sine că este Fiul Omului ca să arate că nu este numai aparent, ci cu adevărat este om, și la fel, Dumnezeu adevărat. Nu e ca și cum ar fi fost despărțit în două specii, o parte Dumnezeu și o parte om, ci ne putem adresa Lui ca Fiul al Omului, fiind fără nici un dubiu și Fiul al lui Dumnezeu (Teodor observă că persoana lui Hristos fiind doar una, Dumnezeu și om la un loc, amândouă numele, Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, îi definesc în același timp și divinitatea și umanitatea – n.tr.). **(Teodor din Heraclea)**

(Mt. 16, 14) *Iar ei au răspuns: „Unii, Ioan Botezătorul, alții Ilie, alții Ieremia sau unul dintre proroci”.*

Luată seama că nu-i întreabă care este părerea lor personală, ci îi întreabă ce cred oamenii despre El. De ce? Pentru a pune față în față ceea ce credeau oamenii și răspunsul lor la întrebarea dar voi cine ziceți că sunt? Ca prin acest fel, prin întrebarea adresată, să fie aduși câte puțin la o cunoștință mai sublimă și să nu cadă în același fel de a gândi ca al oamenilor.

Luată seama că Hristos nu adresează această întrebare la începutul misiunii Sale de propovăduire, ci după ce a săvârșit minuni, după ce a dezbătut multe și înalte învățături cu ei și după ce le-a dat dovezi clare ale divinității Sale și ale legăturii de unitate dintre El și Tatăl. Numai după acestea le adresează această întrebare.

Nu a întrebat : Cine spun fariseii și cărturarii că sunt? Deși de multe ori au venit și au discutat cu El, ci îi întreabă: Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului? – ca și cum ar face-o despre o credință comună. Chiar dacă părerea comună a fost și așa departe de adevăr, măcar a

fost mai lipsită de răutate decât cea a conducătorilor religioși care clocoteau de răutate.

Atunci când întreabă cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului? vrea să arate cât de mult dorește ca rânduiala divină să fie mărturisită, arătând voința divină care vorbește din El, lucru pe care-l face și-n alte locuri. **(Sfântul Ioan Gură de Aur)**

În același fel în care au presupus că Hristos este Ieremia poate că au știut și că Domnul a avut înțelepciune de la nașterea Sa, și era fără pereche în învățătura Lui. Ceva asemănător s-a crezut și despre Ieremia, căci de mic s-a deosebit cu învățătura sa și fără nici un fel de pregătire a fost prorocul unui mai mare Proroc, Unul care avea să vină (după cum aflăm din Ier. 1, 5, Ieremia a fost ales de către Dumnezeu ca profet încă din pântecul maicii sale – n.tr.). **(Teodor de Mopsuestia)**

Priviți doar la diferența de părere dintre evrei despre Iisus. Unii, urmând o rațiune greșită, spuneau că este Ioan Botezătorul (de exemplu, Irod Tetrarhul, care a întrebat pe slujitori săi: Nu cumva este Ioan Botezătorul înviat din moți cu putere de a face minuni?). Alții spun că este Ilie, care acum este numit Iisus, care fie s-a născut a doua oară, fie a fost viu pe undeva și acum s-a întors. Unii spuneau că Ieremia a fost de fapt Iisus, și nu o prefigurare a Sa. Aceasta poate izvorî dintr-o interpretare greșită a versetului din începutul cărții lui Ieremia despre profeția neîmplinită a lui Hristos din timpul prorocului și începută a se împlini în Iisus, pe care Dumnezeu L-a pus peste neamuri și împărății ca să smulgă și să arunce la pământ, să piardă și să dărâme, să zidească și să sădească! (Ier. 1, 10). În viziunea lui Ieremia, aceste cuvinte pe care i le-a spus Domnul depășesc misiunea încredințată prorocului și se referă la Hristos, pentru care Ieremia a fost o prefigurare profetică. **(Origen)**

(Mt. 16, 15) *Și le-a zis: „Dar voi cine ziceți că sunt?”*

După ce aceștia i-au enumerat diferite origini umane, i-a întrebat: ei Cine spun că este? Iar Petru a răspuns: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu. Însă Petru a cântărit natura întrebării, căci Domnul a zis: Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului? Trupul Său omenesc arăta că El este Fiul Omului, însă adăugând dar voi cine ziceți că sunt, Iisus le arată că ar trebui să ia în considerare ceva pe lângă ceea ce El arăta că este, pentru că era un Fiul al Omului. Așadar, ce dorea Hristos ca oamenii să creadă despre El? Era o taină despre care întreba Iisus, o taină în care trebuie să dezvolte credința următorilor Săi. **(Ilarie de Poitiers)**

Pentru că ei au spus: unii, Ioan Botezătorul, alții Ilie, alții Ieremia sau unul dintre proroci, vădindu-și credința răstăcită, El a adăugat: Dar voi cine ziceți că sunt? Îi cheamă prin această a doua întrebare la o înțelegere mai înaltă, arătând că judecata poporului este cu mult prea jos față de cinstea în care se află El, de aceea îi încearcă cu o altă întrebare. Le adresează o a doua ca să-i împiedice să creadă aceleași lucruri ca cei care, deși au văzut minunile Sale mai presus de orice om, au crezut că este dintre oameni, precum a crezut și Irod că este Ioan înviat din morți. Îi întreabă: Dar voi cine ziceți că sunt?, pentru că voi totdeauna sunteți cu Mine, Mă vedeți săvârșind minuni și săvârșiți și voi minuni cu Mine. Aceasta pentru ca să-i îndepărteze de la o asemenea judecată ca a poporului. **(Sfântul Ioan Gură de Aur)**

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programul slujbelor în această săptămână

- **Duminică, 26 iunie,**
  - ora 8.00, Utrenie, Acatist, Sfânta Liturghie
  - ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Luni, 27 iunie,**
  - ora 18.00, Acatistul Sf. Ap. Toma
  - ora 18.30, Spovedanie
- **Marti, 28 iunie,**
  - ora 8.00, Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina
  - ora 8.30, Spovedanie
  - ora 18.00, Slujba Vecerniei
  - ora 18.30, Spovedanie
- **Miercuri, 29 iunie, Sf. Ap. Petru și Pavel**
  - ora 8.00, Slujba Sfintei Liturghii
  - (Dezlegare la pește)
- **Vineri, 1 iulie,**
  - ora 18.00, Slujba Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 2 iulie,**
  - ora 7.00, Slujba Sfintei Liturghii
  - ora 18.00, Slujba Vecerniei

Vă reamintim faptul că Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a slujit în Duminica Tomei, la biserica noastră, sfințind racla în care au fost așezate cele două părțicele din moaștele Sfântului Apostol Toma și ale Sfintei Mari Mucenite Ecaterina. Aceste moaște vor rămâne în permanență în biserică, și în fiecare săptămână se vor rosti acatiste și rugăciuni, credincioși de pretutindeni fiind așteptați să pășească pragul bisericii pentru a se închina. Tot în cinstea Sfinților Ocrotitori ai parohiei, în fiecare zi de sâmbătă, începând cu ora 7.00, se săvârșește Sfânta Liturghie.

(Mt. 16, 16) *Răspunzând Simon Petru a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu.*

Oare Domnul nu știa cine spuneau oamenii că este El? Știa, dar întrebându-i, a scos afară credința Apostolului Petru și ne-a lăsat prin aceasta o puternică mărturisire de credință. Căci Domnul nu l-a întrebat doar pe Petru când a spus dar voi cine ziceți că sunt?, însă unul a răspuns, în numele tuturor, Regelui care la vremea convenită va judecata întreaga lume. Hristos este Dumnezeu, și Dumnezeu și om. Cât de nenorociți vor ajunge pentru aceasta cei care sunt falși învățători și străini de Domnul. Dacă Hristos este Fiul lui Dumnezeu, bineînțeles că este și Dumnezeu, iar dacă nu este Dumnezeu, nu este nici Fiul lui Dumnezeu. Însă pentru că El este Fiul și pentru că Fiul pe toate le are de la Tatăl, să nu lășăm niciodată din inima noastră această învățătură pentru că nu este niciunul care să scape de mâna Sa. (**Epifanie Latinul**)

Petru nu a spus ești un Hristos sau un Fiul al lui Dumnezeu, ci Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu, pentru că există mulți hristoși după har, care au dobândit vrednicia înfierii ca fii, însă numai Unul este Cel care este Fiul lui Dumnezeu după natură (Hristos înseamnă uns, iar în Vechiul Testament, mulți erau hristoși: împărați, preoți și prooroci. Deci, demnitatea Domnului este definită prin asocierea numelui Hristos cu termenul Fiul lui Dumnezeu – n.tr.). Așadar, folosind forma articulată, Petru a spus: Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu, iar numindu-l Fiul lui Dumnezeu Celui viu arată că Hristos este viața, iar moartea nu are nici o putere asupra Sa. Deși carnea a dat semne de slăbiciune și pentru un timp a murit, ea va învia pentru că Cuvântul care a sălășluit în ea nu poate fi cuprins de legăturile morții. (**Sfântul Chiril al Alexandriei**)

(Mt. 16, 17-18) *Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl Meu, Cel din ceruri. Și Eu îți zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.*

Această mărturie nu este doar a lui Petru, ci a venit din partea tuturor oamenilor. După ce a zis despre mărturia credinței lui Petru că este ca o piatră, Hristos a spus că pe această piatră Își va zidi Biserica Sa, adică pe aceeași mărturisire și credință. De aceea, adresându-Se lui Petru, primului care L-a numit cu acest nume, datorită mărturisirii sale i-a dăruit și lui această putere însemnând atât bogăția comună, cât și cea specială a Bisericii ca fiind doar a sa. Pentru această mărturisire, care va deveni comună tuturor credincioșilor, a fost învrednicit cu acest nume – Petru – și pentru același motiv, Hristos îi atribuie caracterul special al Bisericii (preoția – n.tr.). Astfel, Hristos arată că aceasta este bogăția comună a Bisericii, la fel cum credința a apărut prima dată la Petru și apoi a trecut la toți oamenii. De aceea, spune mai apoi că Biserica va fi cheia împărăției cerurilor pentru că cel care are cheia Bisericii, în același fel are și cheia pentru cele cerești. Cel care aparține Bisericii și este un mădular al său este și părtaș și moștenitor al cerului, la fel cum cel care este străin Bisericii, indiferent ce cinste ar fi avut pe acest pământ, nu va avea parte de nimic din cele cerești. În această zi, preoții Bisericii au alungat pe cei nevrednici prin această mărturisire și au primit înăuntru pe cei care s-au făcut vrednici prin pocăință. (**Teodor de Mopsuestia**)

(Mt. 16, 19) *Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.*

Pentru că Însuși Hristos este o piatră Care niciodată nu va putea fi răsturnată sau clintită, Petru își primește numele de la El, nume care înseamnă neclintita credință a Bisericii. Diavolul este ușa de intrare a morții, care tot timpul se grăbește să ațâțe necazuri, ispite și prigoniri împotriva Bisericii. Însă credința apostolilor, așezată pe piatra Hristos, rămâne necucerită și neclintită. Iar cheile împărăției au fost înmânate mai departe pentru ca tot cel ce este legat pe pământ să fie legat și în cer, iar tot cel care este dezlegat pe pământ să fie dezlegat și în cer.

(**Epifanie Latinul**)
Sursa: doxologia.ro

Sponsori:

